

τῶν Ὀἰωμανῶν Σουλτάνων, τὸν ὁποῖον ἐπισκέπτονται πολλάκις οἱ Ὀἰωτανοὶ χάρι τε εὐλαβείας. Ή πολέγην ἔχει σήμερον μόλις 80 οἰκογενείας; χριστιανῶν ὄρθοδοξῶν, γεωπόνων καὶ ἐμπόρων, καὶ ἔλλων τόσων περίπου μουσουλμάνων.

ΔΕΙΝΑΓΟΡΑΣ.

Πιωχοδοχεῖον.

Οὕτως ἐλέγοντο ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν φιλανθρωπικά τινα καταστήματα, ιδρυμένα ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλοκίνων χριστιανῶν πρὸς ἐνοίκησιν καὶ περίθαλψιν τῶν πτωχῶν, τῶν ἐνδεῶν, τῶν ἀπόρων. Τουαῦτα ὑπῆρχον τότε καὶ ἐν Βυζαντίῳ, καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἀναχριθέλως καὶ ἐν Σμύρνῃ καὶ ὅπου ἀλλαχεῖ. Ως μεγάλη κοινότης καὶ φιλανθρωπίας ἔχει καὶ ἡ Σμύρνη Πιωχοδοχεῖον γενόμενον παρὰ τῇ χριστερᾷ τοῦ Μελητοῦ ὅχθη δί’ ἄλλον σκοπὸν τὸ κατ’ ἀρχὰς, συνδρομῆ δὲ καὶ ἐπιμελεία τοῦ ἀσιδήρου Ἀγγέλου Χαϊκάλη Σακκανθίου, κατοίκου Σμύρνης. Τὸ κατάσημα τοῦτο λέγεται χυδαῖκῶς Μορτέκη, διότι ἔχρος μένει τὸ κατ’ ἀρχὰς ὡς λοιμοκομεῖον. Άλλ’ ὡς ἐπὶ τῆς φύσεως αὐτῆς τῶν πραγμάτων ὑπάρχει σκηνὸν Πιωχοδοχεῖον τῆς κοινότητος τῶν Γραικῶν, δεχόμενον ἐνίστε καὶ ἄλλων γενεῖς, ὅπερ δὲν ἐπράξαν ἄχρι νῦν πρὸς τοὺς Γραικοὺς οἱ ἀλλογενεῖς, ἔχοντες δριτακατήματα καὶ ἐν Σμύρνῃ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Οἱ Σμυρναῖοι Γραικοί, κατῶς ποιοῦντες, δέχονται ἀλλογενεῖς νοσηλευομένους ἐνίστε καὶ ἐπὶ τῷ Γραικικῷ νοσοκομείῳ, ὑπερέχοντι τῶν ἄλλων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὥμοιών καταστημάτων. Σημειώτερον προσέτι ἐν παρόδῳ, διὰ οἱ Κωνσταντινουπόλειται Γραικοί δὲν ἔχουσι πλέον Πιωχοδοχεῖον, οὔτε Ὀρφενοτροφεῖ, ἐνώ οἱ αὐτόθι ἀλλογενεῖς, καὶ ὀλγότεροι ὄντες κατ’ ἀριθμὸν καὶ ξένοι τρόπον τινὰ εἰς τὸν τόπον, ἔχουσι τὰ πάντα τὸ πιωτεύοντο. Αἰδὼς, ὡς ἀγαθοὶ καὶ φιλότιμοι Βυζαντιοί!

Περὶ τοῦ Πιωχοδοχείου τῶν Σμυρναίων ἐγένετο ἐσχάτως σκέψις τις νὰ μετατραπῇ εἰς Νεκροταφεῖον ἡ Κοιμητήριον τῶν ἀποθνησκόντων, ἀποπεμπομένου ἐκεῖθεν παντὸς τοῦ πλήθους τῶν ἀστγέων καὶ ἐνδεῶν τῆς πολυκανθρώπου τεύτης κοινότητος, ἄνευ προηγουμένης τινος, περὶ αὐτῶν τρονοίας. Τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτον ὄρθιν, οὔτε τατάλληλον τὸ μέρος εἰς ἐνταφιασμού· ἐπειδὴ, ὃν πάντως πρόκηται ποτὲ νὰ ἐκλεψῃ ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας τῶν Γραικῶν ὁ ἐνταφιασμὸς κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐνταῦθα παλαιὰν συνήθειαν, συμφέρει καὶ ἀρμόζει νὰ τάπτωνται οἱ νεκροὶ πάντες ἕξω τῆς πόλεως εἰς θέσιν πλαγίαν, κατωφερῆ καὶ σερικῆν, ὅθεν συνήθιστος δὲν ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν ὁ ἄλλος, φέρων τὴν βλαβερὰν τοῦ Νεκροταφείου ἀποφοράν. Άλλα καὶ τοιαῦται θέσεις δυσκόλως εὐρίσκονται περὶ Σμύρνην, οὐσιν καλῶς κατοικημένην καὶ ὀπωσοῦν στενοχωρημένην ἐκ τοῦ πέριξ. Διὰ ταῦτα καλῶς ἐπράξεν ἡ Δημογεροντεῖς δικτηρότατα τὸ Πιωχοδοχεῖον, ὡς ὑπάρχει.

Τὸ ἀναγκαῖον τοῦτο κατάστημα τῶν Σμυρναίων ἔχει ὡς 120 δωμάτια, ἔξιλινα καὶ πέτρινα, ἐν περιβολῷ σχεδὸν τετραγώνῳ, ἔχοντα ἐν μέσῳ δένδρα καὶ φρέστα. Περιέχει δὲ ὡς 130 ἡ καὶ πλείστας οἰκογενείας, καὶ προσκυνητήριον καὶ διδακτήριον κοινῶν γραμμάτων. Κατὰ τὸ παρελθόν θέρος ἀσθενήσαντες οἱ πλειόνες τῶν ἐν αὐτῷ πτωχῶν, ἔλασσον δωρεάν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ιατροῦ καὶ τὰ ιατρικὰ δαπάνη ἀξιεπόνω τοῦ Νοσοκομείου, διοτι ὑπάρχει προσγρητημένον τὸ Πτωχοδοχεῖον. Τὸ κατάστημα τοῦτο χρείζεται κακποιαὶ βελτίωσιν καὶ περιποίησιν.

Δ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΙ Ο ΘΡΑΞ ΔΗΣΤΗΣ.

Άλεξ. Είσαι σὺ δὲ ὁ ἐκ Θράκης ληστής, περὶ τῶν ἀνδραγαθημάτων τοῦ ὄπιου τοσκῦτα ἥκουσα;

Ληστ. Ναι, εἴμαι Θράξ καὶ στρατιώτης.

Άλεξ. Στρατιώτης! — δολοφόνος, κλέπτης, ἄρπαξ! ή μάστις τῶν ἀνθρώπων! τιμῶ τὴν ἀνδρείαν σου, ἀλλὰ έδελύτιομαι, καὶ πρέπει νὰ κολάσω τὰ ἐγγλήματά σου.

Ληστ. Τί ἐπράξα καὶ παραπονεῖσαι;

Άλεξ. Δὲν περιεφρόνησες τὴν ἐξοισίαν μου; δὲν παρεβίσασες τὴν δημοσίαν εἰρήνην; καὶ δὲν ἔχησας θλάπτων τὰ πρόσωπα καὶ κτήματα τῶν συνυπηκόων σου;

Ληστ. Αἰγυπτιώτας; σου εἴμαι, Άλεξανδρε! δίθεν πρέπει ν’ ἀκούσω τοὺς ὄνειδισμούς σου, η νὰ ὑποφέρω τὰ κολαστήριά σου. Άλλ’ η ψυχὴ μου εἶναι ἀκαταδημαστος, καὶ ἀν ἀποκοινωνεῖς τοὺς ὄνειδισμούς σου, πρέπει ν’ ἀποκοινωνεῖς, οὐδὲ ἐλεύθερος.

Άλεξ. Λάλει ἔλευθερως. Δὲν θέλω νὰ ώρετηθῶ ἀπὸ τὴν θύματα μου, καὶ νὰ δεσμεύσω τὴν γλῶσσαν κάνενός.

Ληστ. Λοιπὸν εἰς τὴν ἐρώτησίν σου, διὰ ἄλλης ἐρωτήσεως ἀπαντῶ. Πῶς ἔχησας μέχρι τοῦδε;

Άλεξ. Ως Ἡρως. Τὴν φήμην ἐρώτησον, καὶ θέλεις μάθει. Μεταξὺ τῶν ἀνδρείων ὑπῆρξα ὁ ἀνδρείστατος, μεταξὺ τῶν κυριάρχων ὁ εὐγενέστατος, μεταξὺ τῶν δορυκτητών ὁ κραταρίστατος.

Ληστ. Άλλα δὲν ἥκουσας τὴν φήμην διαλαλοῦσαν καὶ τὰς ἴδιας μου ἀνδραγαθίας; Ὑπῆρξε ποτὲ τολμηρότερος ἀρχηγὸς ἀνδρειοτέρας συμμορίσας; Ὑπῆρξε ποτὲ, — ἀλλὰ δὲν καταδέχομαι νὰ καυχηθῶ. Σὺ αὐτὸς γνωρίζεις, στὶς εὐκόλως δὲν καθυπετάχθην.

Άλεξ. Άλλ’ ὅμως τὶ ἄλλο εἶσαι παρὰ ληστής, καμέρης καὶ ἄτυμος;

Ληστ. Άλλ’ ὁ δορυκτήτωρ τί τάχα εἶναι; Καὶ σὺ δὲν περιῆλθες τὴν γῆν, ὡς κακόν τι δαιμόνιον, μαραίνων τοὺς ωραίους καρποὺς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς διοικητικής μουρίας, ἀρπάζων, λεπιατῶν, φονεύων, ἀνόμως, ἀδίκως, μόνον πρὸς εὐχαρίστησιν τῆς ἀπελήστου φιλαρχίας σου; Πᾶν ὅ, τι ἐγώ ἐπράξαν εἰς ἐν χωρίον μετὰ ἑκατὸν ὄπαδῶν, σὺ ἔκαμες εἰς ὀλόκληρα ἔθνη μετὰ πολλῶν χιλιάδων. Άν ἐγώ ἀπεγύμωσα ἐν ἄπομον, σὺ κατηφάντας θασίλεις καὶ ἡγεμόνας. Άν ἐγώ ἔκαμες ὀλίγας καώμας, σὺ κατηρήμωσας τὰς πλέον εὐδαίμονας έστινείς καὶ πόλεις τοῦ κόσμου. Εἰς τὶ λοιπὸν ἡ δια-